

Olv.: Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18 – Róm 8,31b-34 – Mk 9,1-9
Urunk színeváltozása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Irgalmasságodra gondolj Uram és könyörületedre, mely öröktől való.
Szívem Rólad mondta: - Keressétek az Ő arcát.-
A te arcodat keresem Uram, ne rejtse el előlem arcodat!

Nagyböjtben vagyunk. Múlt vasárnap Isten válságkezelő programjáról elméltünk. Csak annak jelenthet ez segítséget, aki ráismer Isten arcára és az Istennel való találkozásban önmagát is megismeri. Most vizsgáljuk meg az életünket. Ne a másik ember életét. Mindenki a maga életét vizsgálgassa, mert ez az első lépés, a többit rábízhatjuk az Istenre.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Nagyon fontos vasárnapok ezek a nagyböjt folyamán. Húsvét ünnepére készülünk. Húsvétkor azt az igazságot, keresztény igazságot ünnepeljük, - ami mindig titok marad a számunkra, - amit feltámadásnak mondunk. Ha föltennék a kérdést: - Mit értünk a feltámadásból? Többet értünk-e, mint az apostolok? - akkor azt mondhatjuk, ugyan ott tartunk, ahol ők. Ez annyira az Isten világához tartozik. Mi emberek csak a hitünkkel fordulhatunk e felé az igazság felé. Jézus nekünk is segíteni akar úgy, ahogy az apostoloknak segített, hogy ebből legalább valamit megsejtsünk.

***A húsvét dicsősége nem valami isteni erődemonstráció,
húsvétkor a szenvedésben és a halálban legmélyebbre merült az Emberfia,
amelyből a feltámadás dicsőségében egy új Élet született!***

Jézus az apostolokkal napokon át arról beszélt, hogy mi is az Isten szándéka, hogyan vezet el egy új lehetőséghez. Mi ebben a világban élünk, amely világ néha nagyon brutális, amely világ tele van szenvedéssel, megpróbáltatásokkal és végül mindegyikünk meghal. Ebben a világban mit jelent a feltámadás hite? Ebben a világban ki az, aki ebből *valamit megsejthet* úgy, hogy ez a mindennapjai közepette segítségére legyen akkor is, ha a feltámadás ellenére marad a szenvedés, maradnak a gondok, bajok és végül meg is halunk.

Húsvét az Isten bölcsességének üzenete.

Isten egy más úton közeledik felénk, mert mi e világi bölcsességünkkel semmit se tudunk ebből az isteni Bölcsességből fölfogni, miközben magunkat nagyon okosnak tartjuk, magabiztosak vagyunk és ugyanakkor sokat szenvedünk. Az ember e világi bölcsességével az élete igazi gondján, baján nem tud segíteni. A kérdés az, hogy az isteni Bölcsességből mit fogunk föl, hogy mégis élhető legyen az emberi élet, mégis megőrizhessük emberi arcunkat?

Erről volt szó a szentmise bevezetőjében is. Találkozunk Istennel, mert mi emberarcú lények Isten képére és hasonlatosságára teremtetünk, isteni arcunk van. Az Istennel való kapcsolatunk által valamit felfoghatunk Bölcsességéből - ha megérteni nem is tudjuk - és akkor nem hiábavalók a mindennapjaink. Nem hiábavalók a törekvéseink. A hiábavalóság érzése fölé emelkedhetünk.

Szent Pál sokat elmélkedik erről a kérdésről.

Azt írja: - Mivel az ember a maga bölcsességével semmire se jutott az isteni kapcsolatában, ezért az Isten oktalannak látszó ígehirdetéssel segít az emberen.

Azt választotta ki az Isten,

ami az emberek szemében gyenge,
 hogy megmutassa a maga erejét.

Azt választotta ki az Isten,

ami az emberekben kicsiny,
 jelentősége szinte semmi, jelentéktelen,

hogy megszégyenítse azokat, akik valaminek tartják magukat. -

Tegnap Nagyváradon beiktatták Tempfli püspök úr utódját, egy fiatal embert.

Az oltár közelében ott ültek a hatóság emberei, akik nem járnak templomba. Nagyon helyes, hogy ott ültek. Mi keresztények néha nagyon furcsán gondolkodunk: - Mit keresnek ott? - Isten közelében mindenkinek van keresni valója, nekik is. Lehet, hogy pártpolitikai gyűlésekre pártpolitikai felfogások szerint rendeződnek az emberek, de Isten közelében mindenki Isten gyermeke. Azok is, akiket a hívő emberek hitetlennek mondanak. Sajnos igen sok esetben a hívők gögjükben ezeket az embereket nem szívesen fogadják el. Kemény kérdések ezek. Hány vértanúja van az erdélyi egyháznak! Hány vértanúja van a nagyváradai egyházmegyének is! Ott ültek azok utódai, akik ezeket az embereket halálra kínozták és most együtt voltunk az Isten házában.

Mit lehet ebből fölfogni? Mire vagyunk mi emberek képesek? Eljutottunk-e arra a szívbeli bölcsességre, hogy képesek legyünk mindenek ellenére együtt lenni, közben tudjuk, hogy mekkora szenvedések vannak mögöttünk, milyen megpróbáltatások. Halált osztogattunk és osztogatunk, de új életet szeretnénk.

Jézus tanította az apostolokat. Azt is tudjuk miről beszélgettek. Jézus arról szólt, hogy sokat kell szenvednie és meg fog halni.

Mire gondolhattak a tanítványok? Péter meg is fogalmazta kételyüket: "Ez nem történhet meg Veled!" Csakhogy **a szenvedés és a halál szerepel az Isten tervében**. Nem úgy, hogy éppen így adódott, hanem **ez a megváltás útja**.

Jézus fölviszi Pétert, Jakabot és Jánost a hegyre, ahol a leírás szerint Mózes és Illés a szenvedéséről beszélgetnek. Ez a jelenet **Jézus földi életének a csúcspontja**. Azt hallottuk, hogy színében elváltozott. Ruhája ragyogó fehér lett. Egy pillanatra kiemelkedett ebből a világból.

Jézus földi életének van egy másik pontja is, amely **a mélypontja**. Pár nap múlva következik be a kertben. Szintén ez a három apostol van Vele: Péter, Jakab, meg János. Jövendő szenvedését átélve így imádkozik:

*Atyám, ha lehetséges múltjék el Tőlem e kehely,
 de ne az Én akaratom legyen, hanem a Tied!*

Testvérek!

Ez az egyetlen mondat az, ami tekintetünket jó irányba fordíthatja. *Itt arról van szó,*

***érzékennyé válik-e az ember szíve annyira,
hogy valamit fölfogjon abból, hogy mit jelent az Isten akarata.***

Húsvét után is megmarad a szenvedés és a halál. Mégis mit jelent az, hogy az Isten az elrontott életből egy új éltet formál és alakít? Nagyon fontos az, hogy az Isten akaratára figyeljünk és ahhoz igazodjunk mi akarnok emberek. Egyébként tönkre tesszük akarnokságunkkal egyéni életünket, egymás életét, a világot.

***Vagy egy akaratúak leszünk, vagy értelmetlenné válik minden.
Az egy akarat az az Isten akarata.***

Annak az Istennek az akarata, aki szeretetből teremtett minket, aki szereti az embert, aki az ember javát akarja, aki üdvözíteni akar minket.

Kérdezem, így működik a mi emberi akaratunk, az Isten nélküli emberi akaratunk? Igen, lehetnek villanások, lehetnek ihletett pillanatok, amikor ugyanígy gondolkodunk mi is. De ha őszinték vagyunk, akkor mindig fölülkerekedik az egyéni érdekünk. Az esetek többségében akkor is, amikor meg vagyunk győződve arról, hogy a legönzetlenebbek vagyunk, akkor is ott bujkál valamilyen fajta érdek. Az isteni Bölcsesség ebből a világból vezet ki bennünket.

Hallottuk, Jézus tanította az apostolokat.

A Biblia számos elbeszélésében vissza-visszatér ez a jézusi kérdés: “Megértettétek?” Mit értettek meg a tanítványok, akkor, előtte, utána? Utána is, a feltámadás után, Pünkösöd után is csak sejtettek valamit.

***Ez már a bölcsesség, a szív bölcsessége.
Ez nem értelmi kérdés.***

Nagyon jól tudjuk, vannak nagyon értelmes emberek és mégis oktalanok, nem bölcsek. Vannak kevés tudású vagy képzetlen emberek, akik nagyon bölcsek. Értik az életet.

Bonhoffer, ez a kiváló teológus, aki a koncentrációs táborban halt meg, erről a kérdéstről elmélkedik és ez egy pici fénysugarat jelent ebben a kérdéskörben.

Azt mondja: - Van bölcs szív és van rest, lusta szív. Ezt a lusta szívet azonosítja a butasággal. Ez a butaság a rossz akaratnál is rosszabb, mert a rossz akarat szembesülünk, a rossz akarat hadakozhatunk, ha éppen kedvünk van hozzá. De ezzel a butasággal nem lehet mit kezdeni, erre nincs orvosság. Miről van szó? Mit mond Bonhoffer? A szív bölcsességét hangsúlyozza, amely ugyan nem fogja fel értelmileg Isten bölcsességét, de *ráhangolódik és figyel.* Testvérek, ha őszinték vagyunk, az egész életünk erről szól.

Mennyire vagyunk ráhangolódva Istenre és egymásra?

Mi értjük az Istent? Értjük egymást?

A kérdés az, hogy jó szándék van-e bennünk?

Ez a szív bölcsessége.

Gondolkodjunk el még a következő három kérdésen, amelyekből a bölcsességről sejthetünk meg valamit.

Először: ***Kik hallgatták Jézust?***

Azok, akik a maguk szűk világából kitekintettek. Kik figyeltek oda Jézus tanítására? Kiknek az életét változtatta meg Jézus tanítása? Akik képesek voltak a maguk szűkös, kicsinyes, önző világából kiemelkedni. Akik ezt nem akarták, azoknak csak az számított, mi az ami nekem előnyös, mi az ami számomra fontos. Ez a gyakorlati materializmus. Ennek áldozata az emberiség, másképpen mondva az önzésnek. A gyakorlati materializmus nem más, mint az önzés kiteljesedése, mert elméleti materializmus nincs. Mi az, hogy hiszek az Istenben, vagy nem hiszek az Istenben? Akadémikus kérdés. Van Isten, nincs Isten? Ilyen kérdésre nem lehet válaszolni.

Kik hallgatták? Azok, akik képesek voltak magukat felejtetni és képesek voltak olyan kérdésekkel foglalkozni, amelyek az ember életét jobbá teszik.

Másodszor: ***Kit hallgattak?***

Emmánuel, akiben velünk az Isten, az Emberfiát, aki elsősorban nem a szavával, hanem a példájával hatott. Aki egyszerűen találkozott az emberekkel és soha semmit nem kérdezett az emberektől. Az itt lévő ambó ábrázolásán ott ül Jézus a samariai asszonnyal. Szóba áll ezzel az asszonnyal. Leül vele. Vízért kér tőle.

Kit hallgatnak? Aki értünk Emberré lett, az Emberfiát. Emmánuel, velünk az Isten, aki semmi mást nem akar tőlünk, csak találkozni velünk. Aztán ennek a találkozásnak eredménye van azért, mert Jézussal találkoztunk. Ő nem akar tőlünk semmit, csak Magát akarja odaadni. Csak azt akarja elmondani, hogy te fontos vagy Nekem. Én téged szeretlek. Ennyi. Semmi többet nem akar Jézus. Aki ezt érti, az érti az Életet. Aki ezt nem érti, sajnos az megmarad magának.

Harmadszor: ***Mit kell hallani?***

Mit mond Jézus? Az Én eledelem Atyám akaratának a teljesítése. Nem Ő maga a fontos. Nem Jézus a fontos magának. Ezért Ő az Emberfia.

Neki fontos az Isten akarata, mert nagyon jól tudja azt, hogy a világ útját csak az Isten akaratára figyelve lehet járni, különben semmi közünk egymáshoz.

Testvérek!

Ezek azok a kérdések, ezek azok a villanások, amik a szív bölcsességét jelentik. Nem tudunk semmit, nem értünk semmit az Isten világából, de sejthetjük. Aki ezek szerint gondolkodik, ezek szerint az értékek szerint tervezi az életét, kapcsolatait, az méltó életet él. Döntse el mindenki,

hogy megmarad a maga okoskodó világában azért,
hogy semmit se kelljen tennie,
vagy valaki bölcs emberré válik szívében azért,
hogy az övéiért élhessen és kitágítva a kört: minden emberért.

+ **A M E N** +